

— сонїй прелестнѣйша; єдиноѣмъ мѣгновенїемъ, и сѣмъ всѣмъ смѣрть прїемлетъ. Гдѣ есть мїрское прїострастїе? Гдѣ есть злато и сребро? Гдѣ есть рабовъ множество и молва? Всѣмъ — персть, всѣмъ — пепель, всѣмъ — сѣнь и подирь: плачѣ и рїдаю, єгда помишляю смѣрть и виждѣ во гробѣхъ лежащѣю, по образѣ Божїю созданною нашѣ красотѣ, безобразнѣ, безславнѣ, немощнѣ вида — Тѣзи стихири є написалъ Св. Іоаннѣ Дамаскинѣ, въ кои-то дивно є изобразилъ тѣмъ-тѣмъ на сѣрдце-то, кое-то є расклатено отъ смѣрть-тѣ, нѣ въ сѣщо-то време подига кѣмъ небе-то записанїй-тѣ духъ, плачущїй за раздѣлянїе-то на тѣло-то отъ душѣ-тѣ, веднага подига очї-тѣ си кѣмъ ангели-тѣ и закриленъ сѣмъ вѣрѣ, надѣва сѣ за подобрь животъ, заради кое-то сѣвѣтува да помолимъ Христа Бога да даде представлшемъ сѣмъ упокоенїе.

3) *Чтенїе на св. писанїе.* При таквази печальнѣ картинѣ на челоувѣческїй-тѣ животъ, Христїанина намира за себе сї утѣшенїе, въ слова-та и обѣщанїя-та на Спасителя. Св. апостолъ Павелъ нї раскрива дивнї тайны за бѣдѣще-то преобразуванїе на челоувѣческо-то тѣло. А Іисусъ Христосъ, като нї утѣшава, казва: аминь, аминь, глаголю вамъ, ꙗко грядетъ часъ, въ онъже вси сѣщїи во гробѣхъ оуслишатъ гласъ Сына Божїа и изидѣтъ сотворшїи благаа въ воскресенїе живота, а сотворшїа злаа въ воскресенїе сѣда.

Разрѣшителна молитва. Подирь евангелїе-то духовнїй-тѣ отецъ на умрѣлїй-тѣ въ слухъ на всичкѣ-тѣ църкѣхъ, повтаря дадено-то му разрѣшенїе отъ грѣхове-тѣ предъ смѣрть-тѣ на покойника, въ кой-то той сѣ покаялъ, а тѣмъ сѣщо разрѣшава го отъ всички-тѣ възложени на него епитимїи и клетви. За поголѣмо удоволствѣренїе на роднини-тѣ на умрѣлїй-тѣ за прощаванїе на грѣхове-тѣ и за примиряванїе-то му сѣмъ църкѣхъ-тѣ,